

"Κάνουμε θέατρο με την ψυχή μας"

Ύστερα από μία μοναδική συναυλία στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Τρικκαίων την Πέμπτη 10 Μαΐου με θέμα «**Μια βόλτα στο φεγγάρι...**», πραγματοποιήθηκε με ιδιαίτερη επιτυχία το Σάββατο και την Κυριακή 12 - 13 Μαΐου στην αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου, στον Μύλο του Ματσόπουλου, η θεατρική παράσταση «

Απόψε αυτοσχεδιάζουμε... με τον Σαίξπηρ

» του Μουσικού Σχολείου Τρικάλων.

Για ακόμη μια φορά το Μουσικό Σχολείο Τρικάλων έδωσε δυναμικά το παρόν στη φετινή σχολική χρονιά με πολιτιστικές εκδηλώσεις, αντάξιες της καλλιτεχνικής -και όχι μόνο- δουλειάς, που γίνεται στο σχολείο, και των παιδαγωγικών στόχων, που θέτει η σχολική κοινότητα (εκπαιδευτικοί και μαθητές) στο σύνολό της.

« **Απόψε αυτοσχεδιάζουμε....με τον Σαίξπηρ**» ή αλλιώς «**κάνουμε θέατρο με την ψυχή μας** »: μια παράσταση που προέκυψε από τη σπουδή των μαθητών στον θεατρικό λόγο και πράξη και ντύθηκε με λιγοστά βέβαια μέσα, ωστόσο με αποκαλυπτική την αλήθεια, όπως αναδύθηκε από τις ψυχές των παιδιών.

Η παράσταση ήταν μια σπονδυλωτή παρουσίαση από σαιξπηρικά έργα και από αφηγηματικά κείμενα- εκθέσεις παιδιών.

Αναλυτικά παρουσιάστηκαν αποσπάσματα από: Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας, Ρωμαίος και Ιουλιέτα, Άμλετ και από τις εκδόσεις των εκθέσεων από τον δάσκαλο Μαρτσέλο Ντ' Όρτα «**Εγώ ελπίζω να τη βολέψω**» και «**Ο δάσκαλος ακόμα μαθαίνει**».

Τη σύνθεση των κειμένων και την επιμέλεια της παράστασης είχε η Μαρία Μανθέλα, την επιμέλεια των κειμένων από τα αγγλικά και των κουστουμιών η Χρύσα Χαρδαλίδου, τη μουσική επιμέλεια ο Γιάννης Μπέης και τους φωτισμούς έκανε ο Νίκος Κουνάβας.

Πήραν μέρος οι μαθητές:

Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας:

ΠΑΤΟΣ- Πύραμος : Άγγελος Πίσσας

ΒΕΛΩΝΗΣ- Φανάρη : Βιρτζίνια Ράρρα

ΚΥΔΩΝΗΣ-Πρόλογος: Έλενα Κόκκοβα

ΚΑΖΑΝΗΣ-τοιίχος: Θεοδοσία Καλαμποκίνη

ΦΥΣΟΥΝΗΣ-Θίσβη: Δημήτρης Μαγουλιώτης

ΠΟΥΚ: Νίκος Αργυρίου

Ρωμαίος και Ιουλιέτα:

Ρωμαίος: Ορέστης Αργύρης

Ιουλιέτα: Βίκυ-Χαρά Καραγεώργου

Άμλετ: Ορέστης Αργύρης

Τις εκθέσεις αφηγήθηκαν:

Έλενα Κόκκοβα, Ειρήνη Καραλή, Παντελίτσα Κατσικάρη, Κρίστου Ράρρα, Γιώργος Σαργιώτης, Αθηνά Κολώνα, Ανδρέας Έξαρχος, Αντώνης Ρίζος, Χάρης Παρίσης, Στέλιος Χατζηγεωργίου, Βύρων Αργυρόπουλος, Κων/νος Καρκαβίλας, Κάλλια Θεοδώρου, Θεοδώρα Γούλα, Βιρτζίνια Ράρρα, Θεοδοσιά Καλαμποκίνη, Ναταλία Σαρηγιαννίδου, Κων/νος Τσιούλης, Θανάσης Κουτελίδας, Μαριαλένα Μπαιραχτάρη, Νικολέττα Μούσιου

Αλέξης Χαλιμούρδας, Κιθάρα έπαιξε ο Χρήστος Τσεκρεζέ.

Σημείωμα για την παράσταση

Δοκιμάσαμε να συναντήσουμε το Σαίξπηρ μέσα από έργα σταθμούς το Όνειρο Θερινής Νύχτας το Ρωμαίο και την Ιουλιέτα και τον Άμλετ.

Κάπως έτσι ξετυλίξαμε το νήμα της δικής μας παράστασης:

Λένε πως ο Σαίξπηρ στο Όνειρο καταπιάνεται για μια ακόμη φορά με το θέμα του έρωτα, του ανεκπλήρωτου, «στην παλιά τραγωδία του Πύραμου και της Θίσβης που παίζει ο θίασος του μαστρο-Κυδώνη. Ένας τοίχος χωρίζει τους εραστές... ένα πεινασμένο λιοντάρι θα πάει στον τόπο της συνάντησης... η Θίσβη φεύγει πανικόβλητη... Ο Πύραμος βρίσκει τη ματωμένη σάρπα της και μαχαιρώνεται... Η Θίσβη γυρίζει βρίσκει τον Πύραμο νεκρό και μαχαιρώνεται με το ίδιο μαχαίρι... (Jan Kott Ο Σαίξπηρ σύγχρονος μας).

Σκληρός είναι ο κόσμος και για τους αληθινούς εραστές... στο Ρωμαίος και Ιουλιέτα την πρώτη ερωτική τραγωδία του Σαίξπηρ που γράφτηκε μόλις ένα χρόνο πριν το Όνειρο...

Κι ύστερα από τόσο επί σκηνής έρωτα και πόνο έρχεται ο Άμλετ να «διατυπώσει το κεντρικό ερώτημα... Να ζει κανείς ή να μη ζει, που συμπυκνώνει όλη του την αγωνία , και υποκρύπτει ένα άλλο πιο θεμελιώδες, πολύ πιο αγωνιώδες ερώτημα: πώς να ζεις...» (Γ. Χειμωνάς πρόλογος από τη μτφ του Άμλετ)

Τις δοκιμές μας στο Σαιξπηρικό έργο διακόπτουν αφηγήσεις –εκθέσεις παιδιών από το Αρζάνο της Κάτω Ιταλίας όπως ανθολογήθηκαν από το δάσκαλό τους Μαρτσέλο Ντ' Όρτα: στο Αρζάνο το μάθημα γίνεται σε γκαράζ «Είναι εξευτελιστικό να διδάσκεις έτσι,... υπάρχει ένα σχολείο με 345 μαθητές.... σκορπισμένους μέσα σε γκαράζ χωρίς παράθυρα, σε υγρά ετοιμόρροπα υπόγεια, σε διαμερίσματα με κακό φωτισμό...

Διαλέξαμε να αφηγηθούμε τις ιστορίες από αυτά τα έξυπνα , γεμάτα ειρωνεία και ευαισθησία, πρωτοτυπία και αθωότητα παιδιά... επειδή εκείνα αντιμετωπίζουν κατά μέτωπο τον εχθρό και πολεμούν με τόλμη και γενναιότητα... δίνουν κάθε μέρα τη μάχη της ζωής, της ρημαγμένης και σκληρής ζωής τους, χωρία να χάνουν ποτέ το χαμόγελό τους...» (από την έκδοση: Ο δάσκαλος που ακόμη μαθαίνει).